DOSTLUK TÜNELİ

Benim de arkadaşlarım oldu. Dost bildiğim kişiler oldu. Onlara darıldığım da, onları üzdüğümü de bilirim. Ama bugüne kadar gelen bir dostluğun bozulduğunu görmedim. Arkadaşlıkları, dostlukları için beni bile satmışlardı bu kişiler. Ama şimdi hayatın ortasında birbirlerine bağırıyorlar. Bunun nedeni de öyle büyük bir şey değil. Sadece aralarındaki tırnak ucu kadar küçük bir sorun. Yıllarca birlikte yaşayıp en büyük sorunları aşan bu kişilerin dostlukları, arkadaşlıkları, kardeşlikleri nasıl olur da göze bile gözükmeyen ufak sorunlarla yerle bir olur. Bunun altında tabiî ki başka bir neden aranır. Ama ben de onlarla birlikte yaşadım. Bu altı yılı onlar fark etmediler ama belliydi, dostluklarının yıkılışının yaklaştığı onlara ufak ufak sinyaller veriyordu. Aralarında ufak sorunlardan büyük kavgalar çıkmaya başlamıştı. Zevkleri artık birbirini tutmuyordu. Birbirleriyle daha az vakit geçiriyorlardı. Başka irili ufaklı birçok belirti vardı. Bunları fark etmediler. Dostlukları öyle bir seviyeye geldi ki sadece bir hece yanlış söylense yıkılacak, toz duman olacaktı. O an bu anmış meğer. Bütün olaylar birbirine girdi. İki kişinin yıkılışı, tüm insanları sarstı ve o büyük yıllanmış dostluk yavaş yavaş çöktü. Ayakta durmakta zorlandı. Bir insan bir iğneden korkmaz ama yanlış iğneyse hayatına mal olur. İlk önce hayatı sevmez uzaklaşır. Karanlığa doğru yol alır. Dostlukları da böyle oldu. Yüreklerindeki karanlık yola ışık tutan fenerler söndü. Hiçbir şey görünmedi.

Yıkılış biterken toz ve dumanlar geçidin başına ulaştı. Dostluk geçidine girecek herkes bu tozu ve dumanı hissetti. Bir dostluk daha yıkılmıştı dostluk tünelinde. Herkes böyle olmaktan öylece dostluklarının yıkılmasından korkuyordu ama tünelin başına ışık vardı. Sonunda herkes buna aldandı ve girdi dostluk tüneline. Çıkan çok az oldu. Baştayken gördükleri sondaki ışığa çok acı ulaştı.

Sizinde o çok azlardan olmanızı istiyorum. Ve size bir öneri daha… O toz dumanı önemsemeden geçmeyin. Çünkü bir gün siz de o tozun içinde kalabilirsiniz.

Yıllanmış Dostlukların#

Yıllanmış dostlukların
Kardeşliklerin bittiğini
Çok gördüm
Niye dostum yok denince
Bu olanları anlattım
İnandılar bana
İnandılar yıllanmış dostlukların
Kardeşliklerin bittiğine
İbret aldılar
Küsmediler kardeşlerine dostlarına
Hiç bağırdıklarını duymadım
Kavga görmedim aralarında
Anladım ki anladılar beni
Anladım ki fark ettiler önemini
Yıllanmış dostlukların

Fatma ÖZGEN
Şehit Komiser Mustafa Düzgün İlköğretim Okulu
8/A sınıfı öğrencisi
2008-2009 Eğitim-Öğretim Yılı